

РЕШЕНИЕ

№ 1585

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12555** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на РИОСВ – С., депозирана от пълномощника Н. С. – Директор на дирекция „Административни, финансови и правни дейности“, срещу Решение №675 от 13.10.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав, постановено по АНД №9574/2021 г. с което е отменено Наказателно постановление №С-14-3059 от 19.05.2021 г., издадено от Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите, с което на [фирма] е наложена на основание чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) и чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и органичения, текуща месечна имуществена санкция в размер на 4517,18 лв. за нарушение на чл.5, ал.1, т.6 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации. В жалбата се твърди, че неправилно СРС е приел, че в хода на АНП са допуснати констатираните нарушения. Според касатора НП съдържа дата и място на извършване на нарушението. Твърди се, че нарушението е ясно описано и се изразява в превишаване на Н., установено от извършениет контролни измервания. Оспорва се и изводът на СРС, че в текста на НП не се съдържа цифрово отражение на приложимата разпоредба от наредбата, в която е разписан начинът, по

който се определя размерът на санкцията. В жалбата са изложени подробни съображения в подкрепа на доводите, поради което се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

Ответникът [фирма], в представен писмен отговор, депозиран чрез процесуалния представител юристконсулт Д. Д. изразява становище за неоснователност на жалбата по подробно изложени съображения, които се поддържат в съдебно заседание от процесуалния му представител юристконсулт С. Д.. Претендира присъждането на деловодни разноски.

Участващият в касационното производство прокурор от СПП дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението на СРС като законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №С-14-3059 от 19.05.2021 г., издадено от Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите, с което на [фирма] е наложена на основание чл.69, ал.1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) и чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и органичения, текуща месечна имуществена санкция в размер на 4517,18 лв. за нарушение на чл.5, ал.1, т.6 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства и след цялостна проверка на обжалваното НП въззивният съд е приел за установена описаната в НП фактическа обстановка. За да отмени обжалваното пред него НП въззивният съд е установил, че в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения. Констатира е, че в НП не се съдържат задължителни реквизити по чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – дата и място на извършване на нарушението. Освен това е приел, че в същото липсва описание на фактическата обстановка, свързана с нарушението и начина му на извършване, като е посочено само, че е констатирано превишение на нормите за допустими емисии на азотни оксиди. Предвид това СРС е приел, че е препятствана възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на обвинението и да организира адекватно защитата си. Освен това е прието, че в атакуваното НП не е направено ясно разграничение в какво се изразява извършеното нарушение - констатирани превишения на нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/, и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и собствени периодични измервания /СПИ/ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух. Не е направено и разграничение по смисъла на чл.20, ал.1 от

Наредбата, която разпоредба предвижда съставите на няколко нарушения: изпускане в атмосферния въздух на: 1. отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества не е направено ясно разграничение в отпадъчни газове/ и/или 2. над определените емисионни норми или 3. ограничения, вкл. и кумулативното им осъществяване. По този начин се препятства и извършване на проверка коя е в случая приложимата формула по т.2. 1, т. 2. 2. или т. 2. 3. от Приложение 2 към член 20, ал. 3 от Наредбата. Освен това в текста на атакуваното НП не се съдържа цифрово отражение на приложимата разпоредба от Наредбата, в която е разписан начинът, по който се определя размера на санкцията. Съдържанието на приложената в преписката справка-извлечение за налагане на текуща месечна санкция, в която е посочена приложимата формула и е определен размерът на месечната санкция не е възпроизведено в текста на НП и представител на санкционираното дружество не е запознат със същата. СРС е приел, че така констатираните нарушения препятстват проверката за материална законосъобразност на НП и същото е отменено като незаконосъобразно на процесуални основания.

Решението е правилно, макар и не на всички изложени в него основания.

Според настоящият съдебен състав неправилно СРС е приел, че в НП липсват дата и място на извършване на нарушението. Макар същите да не са изрично посочени като такива реквизити, от обстоятелствената част на НП става ясно, че нарушението е прието за извършено на 09.02.2021 г., от която дата е наложена и текущата санкция. Доколкото е посочено, че контролните измервания, вследствие на които е прието, че е извършено нарушението, са направени в Т. „С. И.“ към [фирма], то ясно е, че нарушението е прието за извършено именно там.

Не се споделя и изводът на въззивния съд, че в НП не е направено ясно разграничение в какво се изразява извършаното нарушение. В обстоятелствената част на НП ясно е записано, че нарушението се изразява в превишаване на Н., което е установено въз основа на данни от извършени контролни измервания. Изрично е посочено, че са превишени нормите за Н., определени в Част 1, т.6, към чл.5, ал.1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотен оксид и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации по показател азотни оксиди, като измерената стройност е 220 mg/Nm³ при Н. – 100 mg/Nm³. Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че при издаване на НП не е нарушена формата на акта по смисъла на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН.

Както е приел в мотивите си и СРС съгласно чл.69, ал.1 ЗООС при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на едноличните търговци и на юридическите лица се налагат санкции. Санкцията се налага от датата на извършване на проверката от контролните органи на Министерството на околната среда и водите. Размерът ѝ се определя по реда на Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, издадена на основание чл. 69, ал. 8 ЗООС, във връзка с чл. 83, ал. 1 и 2 от Закона за административните нарушения и наказания. По смисъла на чл. 20, ал. 1 от тази Наредба на юридическите лица, които при осъществяване на своята дейност изпускат в атмосферния въздух отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни

газове/ и/или над определените емисионни норми и ограничения, се налагат санкции. При констатирани превишения на нормите за допустими емисии, и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и СПИ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, санкцията се изчислява по реда на чл. 20, ал. 1 – 4 от Наредбата /чл. 20, ал. 5 от Наредбата/.

Формулите, по които се изчислява размерът на санкцията за всеки конкретен случай, са посочени в т.2 от приложение № 2 /чл. 20, ал. 4 от Наредбата/. Формулите се разписани, както следва: случаите, когато нормата за допустими емисии /Н./ е определена като стойност за концентрация на вредното вещество; в случаите, когато нормата за допустими емисии е определена като стойност за масов поток на вредното вещество /замърсител/ в отпадъчните газове; в случаите, когато санкцията се налага по данни от извършени собствени непрекъснати измервания /СНИ/.

В процесното НП нарушението е описано като такова по чл.69, ал.1 ЗООС, вр. чл.20, ал.1 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения. В същото, както и в предложението по чл. 69а ЗООС, не се съдържа цифрово отражение на приложимата разпоредба от Наредбата, в която е разписан начинът, по който е определен размерът на санкцията. Следователно, правната квалификация на нарушението се явява непълна, което пречатства санкционирания субект да разбере на кое именно основание му е наложена санкцията. Това от своя страна ограничава правото му на защита. Не може да бъде споделен доводът на касатора, че с представените и приети в хода на въззивното производство справки-извлечения и предложение по чл.69а, ал.1, т.4 ЗООС, в които е разписана формулата, е санирн този порок. Пълната и точна правна квалификация на нарушението е задължителен реквизит на НП, съгласно чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН и непрецизното й посочване е нарушение във формата на акта от категорията на съществените, обуславящи неговата отмяна. Още повече, че с цитираните от касатора документи санкционираният субект е имал възможност да се запознае едва в хода на съдебното производство. Вярно е твърдението на касатора, че за него няма законово задължение да представя тези доказателства на привлечения към отговорност субект, но в случая не в това се състои приетото процесуално нарушение. Фактът, че формулата, по която е изчислена санкцията е разписана в нормативен акт не освобождава АНО от задължението да посочи конкретната правна норма, в която е разписана, изводимо от разпоредбата на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, която разпоредба изисква, както вече се каза, пълно и точно описание на нарушението чрез посочване на приетите за нарушени правни норми и на тези, въз основа на които е наложена санкцията.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема за правилен крайния извод на СРС за незаконосъобразност на НП на процесуално основание.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон,извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е отменено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото касационният състав намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски в настоящото производство. Съобразно разпоредбата на чл.63д, ал 1 ЗАНН, в производството пред районен и

административен съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Разпоредбата на чл.143, ал.3 АПК предвижда, че когато съдът отхвърли оспорването ответникът има право на разноси, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл.37 ЗПП. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №675 от 13.10.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав, постановено по АНД №9574/2021 г. с което е отменено Наказателно постановление №С-14-3059 от 19.05.2021 г., издадено от Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите
ОСЪЖДА РИОСВ – С. да заплати на [фирма], [населено място] разноси за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.